

[Jørgen Jørgensen.]

stres Stilling under Regeringsforhandlingerne og paavist, at mit Parti før Valget som efter Valget satte alle vore Kræfter ind paa at faa en Samlingsregering af de fire Partier, men at dette blev hindret af Venstre, og jeg sagde sidst, og jeg tror, det er rigtigt, at det nærmere bestemt blev hindret af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Jeg har endvidere sagt, at naar Samlingsregeringen ikke kunde gennemføres, maatte Det radikale Venstre tilraade, at det største Parti, Socialdemokratiet, dannede Regering, fordi dette Parti repræsenterede et Standpunkt i Sydslesvigsagen, som var i Overensstemmelse med Valgdagens Afgørelse, og som havde Flertal i Folketinget bag sig. Nu hører jeg nok det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sige, at Sydslesvigspørgsmaalet ikke var det afgørende. Jo, ærede Medlem, Sydslesvigspørgsmaalet var Grundlaget, hvorpaa Valget blev udskrevet af den tidligere Regering, og Sydslesvigspørgsmaalet var i denne Situation det afgørende for vort Parti, og derfor maatte ogsaa vort Standpunkt efter Valget indrettes under Hensyn til, hvad det var, Vælgerne var spurgt om.

Naar det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen stadig kredser om, hvem der har Ansvar for den Regering, vi har, og stadig kommer til samme Resultat, at det har Det radikale Venstre helt og fuldt, saa vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem, der ellers ikke undervurderer sin egen Betydning, her tildeler sig selv en alt for beskeden Rolle. Jeg skal nemlig sige det ærede Medlem, at havde Venstre under Regeringsforhandlingerne haft en Forhandlingsleder med politisk Overblik, der var i Stand til at vurdere de politiske Muligheder, som forelaa, havde vi efter al Sandsynlighed nu haft en Regering af en anden politisk Sammensætning. Jo, det ærede Medlems Indfyldelse paa, at vi i Dag har en socialdemokratisk Regering, er langt større, end han selv ved af, men det vil nok gaa op for ham efterhaanden.

Naar Venstre og Konservative nu taler vrede og haarde Ord til os og foreholder os, at vi ved vor Holdning har udleveret Regeringen og Administrationen til en socialdemokratisk Regering, til Trods for at der ved Valget var et Flertal imod Socialisering, saa finder jeg det nødvendigt at gøre opmærksom paa, at efter Valget i 1945,

hvor der ogsaa var et klart Flertal imod Socialiseringen, tilraadede baade Venstre og Konservative en socialdemokratisk Regering. Venstres daværende Ordfører, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, udtalte her i Folketinget den 28. November 1945 — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Udtalelserne Valgnatten prægedes tydeligt af den Forvirring, Valgresultatet havde bragt adskillige af de ledende Politikere i. Men til Trods for dette havde vel de fleste regnet med, som det er Skik og Brug i et folkestyret Land, at det blev det største Parti, der paatog sig den Opgave at danne en ny Regering, eller at der igen var blevet en Samlingsregering af de gamle politiske Partier...“

Ja, det var virkelig Venstres Formand, der sagde det, altsaa nærmest bebrejdede Socialdemokratiet, at det ikke vilde gøre sin Pligt som det store Parti og paatage sig Regeringsdannelsen. Men det var altsaa i 1945.

Og de Konservative? Den konservative Ordfører dengang, Hr. Christmas Møller, som var Formand for Partiet og talte paa Partiets Vegne, sagde:

„Ministerkrisen efter Valget forløb paa den Maade, at der først rettedes en Henvendelse til Statsminister V. Buhl om at danne den nye Regering, og der er ingen Grund for mig til ikke at nævne her, at Det konservative Folkeparti var af den Anskuelse, at Socialdemokratiet kunde have dannet den nye Regering. Vi forstaaar i og for sig godt, at et Parti, som havde mistet saa mange Stemmer ved Valget, ikke var særlig ivrigt efter at danne Regering. Vi kan ogsaa godt forstaa, at Socialdemokratiet kunde være betænkeligt derved, men paa den anden Side vil jeg gerne fastslaa, at Socialdemokratiet kunde altsaa ogsaa efter Partiet Venstres Mening, om det havde villet, have dannet den nye Regering, og vi maa blot have Lov at haabe for Socialdemokratiet, at det ikke for stærkt kommer til at fortryde sit Nej.“

Det var den konservative Ordfører. Altsaa ved Regeringsdannelsen i 1945 opfordrede baade Venstre og Konservative Socialdemokratiet til at danne Regering, ja, bebrejdede Socialdemokratiet, at det ikke